

Vuonna 1923 syyskuun 12

päivänä kokoontuivat Eduskunnan
Pankkivaltuusmiehet, puheenjohta-
ja Lavonius, herrat Nevanlinna,
Tanner ja af Forselles sekä va-
ramiehet Pulkkinen ja Salmio.

1 §.

Johtokunnan v.t. puheenjohtajan valtioneuvos Ram-
sain sekä jäsenten Gråstenin ja Bromsin tultua saapu-

ville esiteltiin Johtokunnan kuluven kuun 12 päivänä lähettämä kirjelmä n^o 46. (Liite 96.)

Asiasta syntyneessä keskustelussa

Herra Ramsay lausui, että Johtokunnan kirjelmässä ehdotettu diskonttokoron korotus on sen mielestä nykyoloissa välttämätön. Mutta toivottavaa on, että tilanne valuuttamarkkinoilla pian muuttuu ja rahaolot kehittyvät sellaisiksi, että diskonttokorko voidaan jälleen alentaa.

Herra Nevanlinna kannatti Johtokunnan ehdotusta, mutta toivoi samoin kuin Johtokunnan puheenjohtajakin, että toimenpide muodostuu vain väliaikaiseksi.

Herra Pulkkinen katsoi, että tällä toimenpiteellä voidaan tehdä tyhjiksi niiden rauhoittavien tietojen vaikutus, joita Pankki on katsonut tarpeelliseksi antaa julkisuuteen. Varsinkin pienemmät pankit korottavat korkojaan enemmän kuin Suomen Pankin diskonttokoron nousu oikeastaan aiheuttaisikaan ja se lisää vain levottomuutta rahaoloissa. Johtokunnan ehdottamaa toimenpidettä ei tarvita varoittamaan liikemiehiä liiallisesta luotonkäytöstä, sillä järkevät liikemiehet tietävät ilman kin edessä olevan vaikean ja rahaniukan ajan. Puhujaei katsonut voivansa ottaa vastuulleen sitä, että tämä toi-

menpide tulee heti valuuttakurssien korotuksen jälkeen ja ehdotti sen vuoksi ainakin asian ratkaisun lykkäämistä.

Herra Lavonius ilmoitti, että ne kolme pankkivaltuusmiestä, joiden tehtävänä m.m. on valmistella valtuusmiesten käsiteltäviksi tulevat asiat, olivat neuvotelleet asiasta Johtokunnan kanssa kannattaen sen ehdotusta. On tärkeätä, että pankki käyttää sen toimialaan kuuluvia keinoja markan arvon suojelemiseksi.

Herra Tanner lausui olleensa aikaisemmissa keskusteluissa sillä kannalla, että olisi pyrittävä alempaan korkokantaan. Mutta kun nyt käytetään luottoa valtuutan ostoon ilmeisessä spekulatsioonitarkoituksessa, katsoi puhuja väliaikaisen diskonttokoron korotuksen välttämättömäksi.

Siihen nähden, että Pankkivaltuusmiesten kesken oli ilmaantunut eri mieliä, toimitettiin äänestys, jolloin

Herra Salmio kannatti Johtokunnan ehdotusta;

Herra Pulkkinen katsoi, että päätöksen teko asiassa olisi lykättävä;

Herrat af Forselles, Tanner, Nevanlinna ja Lavonius yhtyivät kukin vuoroonsa herra Salmion mielipi-

teeseen, joka siis oli tullut Pankkivaltuusmiesten päätökseksi.

Päätöstä oli alettava noudattaa seuraavan päivän aamusta. (Kirjelmä 96.)

2 §.

Esiteltiin Johtokunnan kuluvaan kuun 8 päivänä lähettämä kirjelmä n^o 44. (Liite 97.)

Asia jätettiin kolmen valtuusmiehen valmisteltavaksi.

3 §.

Ilmoitettiin, että sen johdosta että Johtokunnan v.t. puheenjohtaja lähipäivinä on poissa virantoumituksesta pankin virkamies A. Broberg on Johtokunnan päätöksellä määrätty Johtokunnan jäseneksi korkeintaan viikon ajaksi.

4 §.

Esiteltiin Johtokunnan kuluvaan kuun 11 päivänä lähettämä kirjelmä n^o 45. (Liite 98.)

Asia jätettiin sisärenkaan valmisteltavaksi.

Vakuudeksi:

K. M. Rautava

Vuonna 1923 syyskuun 12 päivänä kokoontuivat Eduskunnan Pankkivaltuusmiehet, puheenjohtaja Lavonius ja herrat Nevanlinna ja Tanner.

1 §.

Sihteerin tehtäväksi jätettiin hankkia selvitys Pankin johtajain henkilökohtaisista palkanlisistä ennen sotaa ja sen perusteella laskea Ohjesäännön mukaisen täyden eläkkeen suhde heidän kokonaispalkkaetuihinsa sekä niinkään hankkia selvitys niiden pankinkomisarien palkkaeduista ennen sotaa, joille äskettäin on myönnetty eläke.

2 §.

Sihteerin oli myöskin hankittava selvitys, millaisiin finanssivekseleihin Pankki tänä vuonna on soveltanut alinta diskonttokorkoa.

Vakuudeksi:

K. N. Rautava